

कुदिनानि हारः । तज्जं फलं स्युर्विकला गुणस्तु लिप्ता-
 यमस्माच्च कला लवाग्रम् । एवं तदूर्ध्वं च तथाधिमासाव-
 द्वायकाभ्यां दिवसा रवीन्द्रोः” । “ग्रहस्य विकलावशेषाद्ग्र-
 हाहर्गणयोरानयनम् । तद्यथा । षष्टिर्भाज्यः ।
 कुदिनानि हारः । विकलावशेषं शुद्धिरिति प्रकल्प-
 याध्ये गुणाग्री । तत्र लब्धिविकलाः स्युर्गुणस्तु कलावशेषम् ।
 एवं कलावशेषं शुद्धिः षष्टिर्भाज्यः कुदिनानि हारः ।
 फलं कलाः । गुणोऽंशशेषम् । एवमंशशेषं शुद्धिस्त्रिंश-
 द्भाज्यः कुदिनानि हारः । फलं भागाः । गुणो-
 राशिशेषम् । एवं राशिशेषं शुद्धिर्द्वादश भाज्यः ।
 कुदिनानि हारः । फलं गतराशयोगुणोभगणशेषम् ।
 एवं कल्पभगणा भाज्यः । कुदिनानि हारः । भगणशेषं
 शुद्धिः । फलं गतभगणाः । गुणोऽहर्गणः स्यादिति ।
 अस्योदाहरणानि त्रिप्रश्नाध्याये । एवं कलाधिमासा-
 भाज्योरविदिनानि हारोऽधिमासशेषं शुद्धिः । फलं
 कलाधिमासाः । गुणो गतरविदिवसाः । एवं युगावमानि
 भाज्यश्चन्द्रदिवसा हारोऽवमशेषं शुद्धिः । फलं गताव-
 मानि । गुणो गतचन्द्रदिवसा इति” प्रमि० ।
 अहर्गणानयने अधिमासावमपरित्यागे कारणमाह” सि०
 शि० “अहर्गणस्थानयनेऽर्कमासाश्चैत्रादिचान्द्रैर्गणकान्विताः
 किम् । कुतोऽधिमासावमशेषके च त्यक्ते यतः सावयवो-
 ऽनुपातः । दर्शावधिचान्द्रमसो हि मासः सौरस्तु
 संक्रान्त्यवधिर्यतोऽतः । दर्शाग्रतः संक्रममानतः प्राक्
 सदैव तिष्ठत्यधिमासशेषम् । दर्शान्तो यातति-
 थिप्रमाणैः सौरैस्तु सौरा दिवसाः समेताः । यतोऽ-
 धिशेषोऽद्यदिनाधिकान्ते त्यक्तं तदस्मादधिमासशेषम् ।
 तिथ्यन्तस्वर्योदययोस्तु मध्ये सदैव तिष्ठत्यवमावशेषम् ।
 त्यक्तेन तेनोदयकालिकः स्यात् तिथ्यन्तकाले द्युगणोऽ-
 नुपातः” । “मध्यममानेन यावत्प्रभावास्ता तदन्ते
 चान्द्रमासान्तः । मध्यमार्कस्य यस्मिन् दिने संक्रान्ति-
 स्तत्र संक्रान्तिकाले रविमासान्तः । तयोः रविचन्द्रमा-
 सान्तयोरन्तरे यावत्प्रतिथयः सावयवास्ता अधिमास-
 शेषतिथयः । यतः सौरचान्द्रान्तरमधिमासाः । अहर्ग-
 णानयने गताब्दा रविगुणास्ते सौरा मासा जाताः ।
 अतस्तेषु चैत्रादिचान्द्रतुल्याः सौरा एव मासा योजि-
 तास्ते संक्रान्त्यवधयो जातास्तेषु त्रिंशद्गुणेषु गततिथि-
 त्तुल्याः सौरा एव दिवसा योजिताः । अतः सौर-
 चान्द्रान्तरेणाधिका जातास्तदन्तरमधिमासशेषदिनानि

भवन्ति सौरचान्द्रान्तरत्वात् । अतोऽधिमासशेषदिना-
 स्तेभ्यः शोभ्याः । अथ चाधिमासानयनेऽनुपातलक्ष्यै-
 रधिमासैर्दिनीकृतैस्तच्छेषदिनैश्च युक्ताः सौराश्चान्द्रा-
 हा भवितुमर्हन्ति । एवमत्वाधिमासशेषदिनानि
 चेष्याणि । तत्र शोभ्यानि । अतः कारणादधिमासशेषं
 त्यक्तम् । अथावमशेषत्यागकारणमुच्यते । तिथ्यन्तानन्तरं
 यावतीभिर्वटीभिः स्वर्योदया अवमशेषघटिकाः
 यतश्चान्द्रसावनान्तरमवमानि । यद्यवमशेषं न त्यज्यते
 लब्धावमैरवमशेषघटिकाभिश्च तिथयः जनीक्रियन्ते तदा
 तिथ्यन्ते सावनोऽहर्गणो भवति । अथ च स्वर्यो-
 दयोऽवधिः साध्यः । तिथ्यन्ताहर्गणोऽवमशेषघटी-
 भिर्युक्तः सन्नद्यवाधिर्भवति । अतोऽवमशेषे त्यक्ते
 स्वतः स्वर्योदयावधिर्भवति” प्रमि० । “अहर्गणोमध्यम-
 सावनेन कुतश्चलत्वात् स्फुटसावनस्य । तदूनखेटा
 उदयान्तराच्च कर्मोद्भवेनोनयुताः फलेन” सि० शि० अह-
 र्गणे विशेषमाह सि० शि० । “अभीष्टवाराधर्महर्गणश्चेत्
 सैको निरेकस्तिथयोऽपि तद्वत् । तदाधिमासावमशेषके च
 कलाधिमासावमयुक्तहीने” । “ग्रहकिल स्थूलतिथ्यानयने
 यस्यां तिथौ यो वार आगतः स चेदहर्गणे नागच्छति
 तदाहर्गणं सैकं निरेकं कत्वा यद्वाः साध्या इति ज्योति-
 र्विदां संप्रदायो युक्तियुक्त एव । यतोऽहर्गणस्य
 वारो नियामकः । एवं कृते यो विशेषः सोऽभिधी-
 यते । तिथयोऽपि तद्वदित्यादि । अत्रैतदुक्तं भवति ।
 यदा वारार्थं सैकोऽहर्गणः कृतस्तदाधिमासावमशेषाभ्यां
 चन्द्रार्कानयने कोऽहर्गणश्चेत्तद्वत् विस्वैरित्यादौ द्वादश-
 गुणास्तिथयोऽर्कभागेषु याः चेष्यास्ताः सैकाः कत्वा
 द्वादशगुणाः चेष्याः । यदा निरेकोऽहर्गणः कृतस्तदा
 निरेकम् । तथा यदि सैकोऽहर्गणस्तदाधिमास-
 शेषं कलाधिमासैर्युतं कार्यम् । अवमैरवमशेषं च ।
 यतः सैकास्तु तिथिषु सैकोऽहर्गणो निरेकास्तु निरेकः ।
 तथा प्रतिदिनमधिमासशेषस्याधिमासैरुपचयोऽवमैरवमशेषः
 स्यात् युक्तसंज्ञम्” इति प्रमिता० ।

अहर्जैर पु० अहोभिः परिवर्त्तमानो लोकान् जरयति जृ-
 णिच-अच्, अहानि वाऽस्मिन् जीयन्ति आधारे अप्
 वा । “संवत्सरे “यथापः प्रवता यन्ति यथा मासा
 अहर्जैरम्” वृ० उ० ।

अहर्दिव न० अहश्च दिवा च समा० इ० तुल्यार्थकतया
 वीक्षा गम्यते । १प्रतिदने इत्यर्थे “य इत्यमस्वास्त्रमहर्दिवं